

og positive Meddelelser om, at Krigsretsdommen var erkeberet, og Justitsraad Blauenfeldt stødte; den Post derimod, som kom igaar Aftes, bragte ikke nogen officiel Stadfæstelse paa denne Efterretning. Man finder en Beretning om, at Dommen skulde have været erkeberet omtrent den 6te eller 7de, men der er ikke kommen nogen Stadfæstelse paa, at det er skeet, og da Bladene, man har erholdt, naae betydeligt længere end til disse Dage, maa man haabe, at Dommen ikke er fuldført, at Justitsraad Blauenfeldt endnu er i Live, og at det da vil være muligt at gøre Noget for at frelse ham fra den haarde Skæbne, som truer ham. Den Efterretning, som vi først fik, om Grunden til, at Justitsraad Blauenfeldt var anholdt, gik ud paa, at han havde gjort sig skyldig i den Forseelse eller Forbrydelse at angive for et preussisk Korps, at en østerrigsk Stryke, som bevægede sig noget derfra, var danske Soldater, og at han derved havde fremkaldt en Tægning imellem dem, hvori der var Saarede og Faldne paa begge Sider. En anden Efterretning siger, at han ved at søge at trænge igjennem den fjendtlige Forpostlinie er bleven anholdt og funden i Besiddelse af Tegninger over hele den østerrigste Stilling, og at man derfor betragtede ham som greben paa ferst Gjerning som Spion. Selv om disse Fremstillinger skulde være sande, maatte det blive et meget stort Spørgsmaal, om det er foreneligt enten med Folkeretten eller med de Principer for Krigsførelsen, som heldigviis i vor Tid ere blevne gjorte gjældende og ikke nogetsteds, selv hvor Lidenslapperne have været i det voldsomste Udbrud, ere blevne overtraadte, om det er berettiget at betragte en kongelig Embedsmand, der opfylder sin Pligt mod Kongen som en tro Mand ved at gøre Alt, hvad der staaer i hans Magt, for at staffe Kongen Seir og hans Fjender Nederlag, som en Spion, der gaaer ind under de almindelige Krigslove. Man kunde have forstaaet, om der — forudsat at de omhandlede Fremstillinger ere sande — umiddelbart efter saadanne Begivenheder, i det første Øjeblik Ophidselse, var foretaget en Volds handling, om den Paagjældende var bleven nedslaaet paa Stedet, men man kan ikke forstaae, at man fører ham bort og efter saamange Timers Forløb og med Kolbt

Blod bømmes ham til at skydes som Spion. — Men jeg troer, at der foreligger tilstrækkelige Data til at godtgjøre, at den Fremstilling, som er kommen til os, om hvorledes det er gaaet til ved Justitsraad Blauenfeldts Tilfange tagelse, i ingen Henseende hviler paa Sandhed. Jeg troer, at det kan konstateres — og netop Dnffet om, at det maa skee, har bragt mig til at stille denne Forespørgsel — ikke blot for os herhjemme, men for den hele Verden, der er Vidne til den Krig, som nu føres, hvor skammeligt man er gaaet frem. Jeg haaber, at det vil staae i Regjeringens Magt at vise, at det er saa langt fra, at Justitsraad Blauenfeldt er bleven greben paa ferst Gjerning som Spion, eller at han ved en saadan Angivelse, som den nævnte, har bragt fjendtlige Afdelinger i Kamp med hinanden, at det tværtimod vil kunne paavises, at han er bleven greben i sit Huus, sidende i sin Families Kredss, uden at noget som helst Faktum forelaa, der kunde henføres til Paagribelse paa ferst Gjerning; jeg troer, at det kan konstateres, at det, som har bragt denne Skæbne ned over hans Hoved, ikke er nogen Gjerning fra hans Side, men den Misforståelse og det Fjendskab, han har paadraget sig i det Herred, som han var sat til at forvalte, ved en samvittighedsfuld og tro Oplyselse af sin Pligt som Embedsmand; jeg troer, at det kan godtgjøres, at der mellem dem, fra hvem denne Angivelse kommer, findes Personer, der efter deres foregaaende Liv havde særlige Grunde til at nære Nag mod denne Justitsembedsmand for hans trofaste Pligtopfyldelse, og det kunde være, at der i den Hadefuldhed, som her har gjort sig gjældende, findes Grindringer om, hvad der er skeet for ikke lang Tid siden, da det var ved denne Mand's Virksomhed og Bistand, at der viste sig det eneste Tegn paa Sympathi, som nogen sinde er viist fra de thyrsktalende Slesvigerne, for en varm Tilslutning til Kongeriget; jeg sigter naturligviis til den Modtagelse, som en Deel unge danske Studenter fandt i Utspejlingen for nogle Aar siden. Hvis det forholder sig saaledes, og hvis det navnlig skulde kunne paavises, at der uden mindste Tvivl er gjort Angivelse mod Justitsraad Blauenfeldt til den fjendtlige Stryke, og at denne Angivelse kan